

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204380
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619204380.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Márie Kubincovej, PhD., v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX I., o zaplatenie 544,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 11Csp/115/2019-122 zo dňa 26. augusta 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 11Csp/115/2019-122 zo dňa 26. augusta 2020 v napadnutej časti druhej výrokovej vety a štvrtej výrokovej vety z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec rozsudkom sp.zn. 11Csp/115/2019-122 zo dňa 26. augusta 2020 prvou výrokovou vetou konanie v časti zaplatenia sumy 397,68 Eur s príslušenstvom zastavil. Druhou výrokovou vetou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 894,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.134,75 Eur od 04.03.2017 do 15.08.2019, zo sumy 1.074,75 Eur od 16.08.2019 do 17.09.2019, zo sumy 1.014,75 Eur od 18.09.2019 do 16.10.2019, zo sumy 954,75 Eur od 17.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 894,75 Eur od 20.11.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Treťou výrokovou vetou v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a štvrtou výrokovou vetou žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobou doručенou súdu prvej inštancie dňa 01.10.2019 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal proti žalovanej zaplatenia dlžnej istiny vo výške 3.580,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.03.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. uzavrel so žalovanou dňa 04.12.2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej žalovanej poskytol účelový spotrebiteľský úver vo výške 4.638,07 Eur za účelom úhrady záväzkov žalovanej voči Slovenskej požičovni vo výške 3.438,07 Eur a HT vo výške 1.200,-- Eur. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle zmluvy žalovaná zaviazala splácať v 120-tich splátkach, s výškou mesačnej splátky 95,35 Eur, so splatnosťou prvej splátky ku dňu 20.01.2015, s termínom konečnej splatnosti 12/2024, s celkovou čiastkou úveru 11.442 Eur, celkovými nákladmi spotrebiteľa 6.803,93 Eur, RPMN 24,16%, s úrokovou sadzbou 24,16 %, priemernou hodnotou RPMN 17,33 %, so splatnosťou každej ďalšej splátky k 20. dňu v mesiaci, so sadzbou poistenia 2,90 %, s mesačnou výškou poistenia 2,77 Eur a s výškou splátky s poistením 98,12 Eur. Z priloženého prehľadu splátok žalovanej súd prvej inštancie zistil, že žalovaná si svoju povinnosť platiť splátky riadne a včas neplnila, úhrady realizovala nepravidelne, pričom do omeškania sa dostala s úhradou splátky z októbra 2016 a k zosplatneniu úveru došlo dňa 19.02.2017. Po zosplatnení úveru žalovaná aj naďalej sporadicky uhrádzala poskytnutý úver zväčša v čiastke 60,-Eur. Ďalej súd prvej

inštancie zistil, že právny predchodca pôvodného žalobcu zaslal žalovanej dňa 29.12.2016 predžalobnú upomienku, v ktorej ju zároveň upozornil, že eviduje voči nej nedoplatok na splátkach vo výške 295,54 Eur a v prípade, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej doručky zároveň zistil, že žalovaná si zásielku neprevzala v odbernej lehote a zásielka bola vrátená späť dňa 24.01.2017. Písomným podaním „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 26.02.2017 právny predchodca žalobcu, oznámil žalovanej zosplatenie celého úveru, s dlžnou čiastkou ku dňu zosplatenia v celkovej výške 4.995,-Eur.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že písomným podaním doručeným súdu dňa 14.08.2020 oznámil žalobca súdu, že žalovaná v priebehu konania vykonala ďalšie úhrady dlžnej čiastky úveru, a to platbou vo výške 60,-- Eur zo dňa 15.08.2019, platbou vo výške 60,-- Eur zo dňa 17.09.2019, platbou vo výške 60,-- Eur zo dňa 16.10.2019 a platbou vo výške 60,-- Eur zo dňa 19.11.2019 a že z tohto dôvodu zobral žalobca späť žalobu o zaplatenie sumy 240,-- Eur a súčasne aj o sumu 157,68 Eur titulom nákladov na vymáhanie pohľadávok. Súd prvej inštancie následne postupoval podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a konanie v časti zaplatenia sumy 397,68 Eur s príslušenstvom zastavil, nakoľko žalobca, ktorý disponuje podanou žalobou, zobral žalobu v tejto časti späť a navrhol konanie zastaviť.

4. Zmluvu o úvere z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania, alebo povolania a aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy v danom prípade súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ tak, ako to vyplýva z § 52 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že strany sporu ako zmluvné strany si v zmluvných podmienkach (v bode 11.4 zmluvných dojednaní) dohodli, že spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti, v prípade ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Súd prvej inštancie mal zároveň preukázané z prehľadu splátok a úhrad žalovanej, že žalovaná poskytnutý úver splácala nepravidelne, pričom do omeškania sa dostala so splátkou splatnou dňa 20.10.2016 a že žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď žalovanú upozornil na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 295,54 Eur listom zo dňa 29.12.2016, ako aj na možnosť zosplatenia celého úveru. Zároveň predložením ftk. doručky preukázal, že uvedená predžalobná upomienka sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Keďže žalovaná nezaplatila tri po sebe nasledujúce splátky, resp. ich uhradila len čiastočne, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru dňa 19.02.2017, o čom žalovanú upovedomil listom dňa 26.02.2017. Konštatoval, že zosplatenie úveru zo strany žalobcu bolo účinné a v súlade so zmluvnými i zákonnými ustanoveniami § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a splátkou, ktorá vyvolala zosplatenie, bola splátka zo dňa 20.10.2016. Zároveň uviedol, že ide o splátku od ktorej sa odvíja aj premlčanie celého nároku žalobcu. Keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd prvej inštancie posudzoval včasnosť podania žaloby. Žaloba bola na súd doručená dňa 01.10.2019, teda v rámci trojročnej premlčacej doby, ktorá by uplynula až dňa 20.10.2019. Súd prvej inštancie preto nemohol súhlasiť so žalovanou a konštatovať premlčanie uplatneného nároku zo strany žalobcu. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia lehota trojročná, pričom začína plynúť odo dňa zročnosti nesplatenej splátky. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti. Táto splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatenej splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 103 by tak uplynula až dňom 20.10.2019 a keďže žaloba bola podaná dňa 01.10.2016, bola podaná včas.

6. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný, ďalej sa zaoberal samotnou úverovou zmluvou, a to či spĺňa všetky náležitosti v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona

o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpísania úverovej zmluvy a či v dôsledku absencie povinných náležitostí, nie je potrebné považovať úverovú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú.

7. Po preskúmaní predloženej úverovej zmluvy súd prvej inštancie konštatoval, že námietku žalovanej ohľadne konečnej splatnosti úveru, nemožno považovať za dôvodnú, keď sa v samotnej zmluve jasne uvádza termín konečnej splatnosti 12/2024, čiže je zrejmé, že konečná splatnosť úveru má nastať v decembri 2024 a z úverovej zmluvy aj jasne vyplýva, že každá splátka je splatná vždy k 20. dňu v mesiaci, preto je možné z uvedeného bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť, že konečná splatnosť má nastať 20.12.2024. Rovnako ani námietku žalovanej týkajúcu sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch o tom, že zmluva neobsahuje rozpis splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú, a to a s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a na závery vyslovené v rozsudku Európskeho Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15.

8. Napriek uvedeným skutočnostiam, po dôkladnom prieskume uvedenej zmluvy, súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, nakoľko v úverovej zmluve sa nachádza len názov veriteľa Consumer Finance Holding. Sídlo ani identifikačné číslo veriteľa sa v záhlaví uvedenej úverovej zmluvy nenachádza. Až na poslednej, šiestej strane úverovej zmluvy je k podpisu pripojená pečiatka veriteľa Consumer Finance Holding a.s. so sídlom veriteľa, avšak identifikačné číslo veriteľa chýba. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za zrejmé, že veriteľ si nespĺnil povinnosť uvádzanú v § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď neuviedol jasne a zrozumiteľne a v plnom znení svoje obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo. Keďže ide o právnickú osobu, identifikačné číslo je náležitou, ktorú musí právnická osoba uvádzať a ktoré zároveň právnickú osobu špecifikuje. V zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade absencie náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. a) až k) , r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže na vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti postačuje nesprávne uvedenie, resp. absentovanie čo i len jednej náležitosti uvádzanej v § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd prvej inštancie konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť uvedeného úveru pre neúplné uvedenie názvu, sídla a identifikačného čísla veriteľa podľa § 9 ods. 2 písm.b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Súd prvej inštancie zistil, že v dôsledku konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalovanej poskytnutý, vznikla žalovanej povinnosť vrátiť žalobcovi len poskytnutú istinu, bez akéhokoľvek úroku a poplatkov. Žalobca poskytol žalovanej úver v celkovej výške 4.638,07 Eur, z ktorého žalovaná uhradila sumu 3.743,32 Eur. Rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje 894,75 Eur, teda sumu, ktorú zároveň súd prvej inštancie žalobcovi priznal a žalovanú zaviazal na jej úhradu, spolu so zákonným úrokom vo výške 5 % ročne, nakoľko nezaplatením zosplatennej istiny úveru a jej príslušenstva sa žalovaná dostala do omeškania, čím vznikol žalobcovi nárok aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil v intenciách ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. nasledujúcim dňom po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady pomeru úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP. Každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočne, pričom žalovaná mala vo veci väčší úspech, keď žalobca pri celkovej žalovanej sume 3.182,44 Eur bol úspešný len v časti 894,75 Eur, z čoho vyplýva, že žalovanej by prislúchal nárok na náhradu trov konania ako úspešnejšej strany v konaní. Nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli a zo spisu nijaké nevyplývajú, súd prvej inštancie jej ich nepriznal.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti druhej a štvrtej výrokovej vety podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Odvolanie odôvodnila tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd prvej inštancie sa nevyporiadal s dôkazmi o premlčaní. V súvislosti s náhradou trov konania poukázala na dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP pre nepriznanie trov žalovanému.

Uviedla, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s legitímáciou žalobcu na základe ním predložených dokladov a že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Poukázala na to, že nestačí len doložiť list „Oznámenie o postúpení pohľadávky“, nakoľko je potrebné predložiť aj doručenkú s podpisom žalovanej, že jej právny predchodca žalobcu toto oznámenie poslal a že ho aj prevzala. Uviedla, že žalobca nepredložil súdu doručenkú o prevzatí z pošty adresovanú jej podľa § 526 Občianskeho zákonníka, doručenká sa v súdnom spise nenachádza. Namietala, že zo strany pôvodného žalobcu jej nebolo nič doručené, čo svedčí, že právny predchodca žalobcu si svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nespĺnil. Nakoľko ide o úver poskytnutý bankou a na postupníka bola postúpená pohľadávka banky, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní, žalobca je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej legitímácie vrátane, či bola alebo nebola pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). Ďalej namietala, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal so zosplatnením úveru. Namietala, že žalobca v danom prípade nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do jej dispozičnej sféry pred doručením žalobného návrhu a že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Zdôraznila, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu sa môže vzťahovať len na splátky zročné do budúca a nie spätne od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Vyslovila názor, že zo strany právneho predchodcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 26.02.2017 dostalo do sféry jej dispozície, mala za to, že žalobca nepreukázal, že mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko je neplatné zosplatnenie úveru, uviedla, že nemôže byť platné ani postúpenie pohľadávky na žalobcu, takáto pohľadávka ani neexistovala. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie a priznal jej náhradu trov konania.

12. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Vyslovil názor že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere stotožňuje. Uviedol, že ním predložená zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová a podporne odkázal aj na záver rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

13. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Vo vyjadrení opätovne vyjadrila názor, že zo strany právneho predchodcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 26.02.2017 sa dostalo do jej sféry dispozície, t.j. žalobca nepreukázal, že mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej. Uviedla, že nakoľko je neplatné zosplatnenie úveru, nemôže byť platné ani postúpenie pohľadávky na žalobcu, pretože takáto pohľadávka ani neexistovala. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na viacerú judikatúru súdov Slovenskej republiky. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal so zosplatnením úveru a s aktívnu vecnou legitímáciou žalobcu, nakoľko zosplatnenie úveru je neplatné. V predmetnej veci ide o úver poskytnutý bankou, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie vrátane toho, či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie veci alebo žalobu zamietol a na náhradu trov zaviazal žalobcu.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, a preto podľa §

389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti druhej a štvrtej výrokovej vety zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie 01.10.2019 sa pôvodný žalobca proti žalovanej domáhal zaplata sumy 3.580,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.03.2017 do zaplata na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky uzavretej medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou dňa 27.12.2014 (ďalej len „zmluva úvere“). Zo zmluvy o úvere odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 4.638,07 Eur za účelom úhrady jej záväzkov voči spoločnosti Slovenská požičovňa a VÚB, a.s. spolu vo výške 4.638,07 Eur. Žalovaná sa v zmluve o úvere zaviazala poskytnutý úver splácať v 120 mesačných splátkach po 95,35 Eur bez poistenia a v splátkach vrátane poistenia po 98,12 Eur, s tým, že zmluvné strany si dohodli dátum splatnosti prvej splátky na deň 20.01.2015, splatnosť ďalších splátok k 20. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti na 12/2024. V zmluve o úvere si ďalej zmluvné strany dohodli celkovú čiastku úveru vo výške 11.442,-- Eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 6.803,93 Eur, mesačnú výšku poistenia 2,77 Eur, RPMN vo výške 24,16 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 24,16 %, priemernú hodnotu RPMN vo výške 17,33 % a sadzbu poistenia vo výške 2,90 %.

16. Podľa článku 11, bod 11.4 zmluvy o úvere spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškani so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

17. V článku 14 zmluvy o úvere si zmluvné strany dohodli doručovanie, pričom podľa bodu 14.1 doručovanie písomností medzi spoločnosťou a klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Podľa bodu 14.2 zmluvy o úvere spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenie zasielané klientovi do vlastných rúk sa považuje za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu.

18. Podaním zo dňa 29.12.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že k zmluve o úvere eviduje ku dňu vyhotovenia tohto podania nedoplatok na splátkach v celkovej výške 295,54 Eur a upozornil žalovanú, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej fotokópie doručeny vyplýva, že právny predchodca žalobcu uvedené podanie žalovanej zaslal, pričom zásielka sa právnenmu predchodcovi vrátila späť s oznámením pošty, že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote.

19. Nakoľko žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v „Predžalobnej upomienke“ riadne a včas neuhradila, podaním zo dňa 26.02.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že jej dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a že jej dlžná čiastka ku dňu 26.02.2017 predstavuje sumu v celkovej výške 4.995,-- Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplata.

20. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 20.10.2016.

21. V priebehu konania podaním doručeným súdu prvej inštancie 02.04.2020 pôvodný žalobca podal návrh na zmenu strany konania na strane žalobcu z dôvodu, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. Bratislava dňa 30.11.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplata je predmetom tohto konania. Uznesením sp.zn. 11Csp/115/2019-103 zo dňa 04.05.2020 súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že zo sporu vystúpil žalobca

Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto vstupuje právny nástupca Intrum Slovakia, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

22. V prejednávanej veci prvý inštančný súd správne zistil, že žalovaná mala pri uzatváraní zmluvy o úvere postaviť spotrebiteľa a že zmluva o úvere, ktorú uzavrela s právnym predchodcom žalobcu spĺňa kritériá vymedzenia spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Následne súd prvý inštančný súd správne postupoval, keď skúmal, či zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou obsahuje náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a či úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvý inštančný súd tiež správne postupoval, keď v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka skúmal platnosť zosplatnenia pohľadávky uplatnenej v tomto konaní.

23. Odvolací súd preskúmaním veci však zistil, že súd prvý inštančný súd v predmetnej veci nedostatočne skúmal, či postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu je platné a či boli dodržané podmienky postúpenia vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. či žalobca má aktívnu legitimáciu v tomto konaní. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (poznámka pod čiarou: § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva právo banky postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka v prípade, ak je dlžník aj napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, pričom účelom tohto ustanovenia je ochrana klientov pred postúpením pohľadávky proti nim pred splnením na subjekty, ktoré nepodliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska. Zákonné predpoklady na vznik práva postúpiť pohľadávku musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky napriek nesplneniu zákonných podmienok predstavuje postup v rozpore so zákonom, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

24. Odvolací súd navyše uvádza, že v predmetnej veci žalobca nepreukázal doručenie podania zo dňa 26.02.2017 označeného ako "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru", nakoľko pre posúdenie platnosti zosplatnenia pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné preukázať, či sa toto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dostalo do dispozičnej sféry žalovanej alebo nie. Nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal doručenie tohto oznámenia žalovanej, podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v danom prípade neunesol dôkazné bremeno. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že v prípade, ak nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvý inštančný súd v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom neskúmal platnosť postúpenia pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvý inštančný súd v napadnutej časti druhej a štvrtej výrokovej vety podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods.

1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom opätovne rozhodne o zostávajúcej časti uplatneného nároku žalobcu. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie sa bude musieť vysporiadať s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, t.j. či boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky pôvodným žalobcom na súčasného žalobcu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a následne posúdiť dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku.

26. O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci podľa § 396 ods. 3 CSP.

27. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).